

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce **Bobr Castor o.s.**, IČ 27058077, se sídlem Tachov, Karolíny Světlé 1509, proti žalovanému **Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, o **žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.4.2013, č.j. RR/1084/13,**

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 4.4.2013, č.j. RR/1084/13, se z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené rozhodnutí.

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4.4.2013, č.j. RR/1084/13 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Městského úřadu Tachov (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 9.1.2013, č.j. 1627/2008-OVÚP-11 R 4624, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Prvoinstančním rozhodnutím bylo podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodnuto, že „žádost žalobce je o obnovu řízení ukončeného územním rozhodnutím o umístění stavby: „Zázemí pro cyklisty a služby pro cestovní ruch v Tachově,

Pobřežní ulici“ na pozemcích č. 3371, 3354/1, 3354/2, 3361 v katastrálním území Tachov je právně nepřipustná a řízení o žádosti o obnovu se zastavuje“.

II. Žaloba.

Žalobce žalobu odůvodnil tím, že žádost o obnovu územního řízení ve věci Rychta byla projednána 7x správním orgánem, 1x soudem a nikdy nebyla posouzena jako právně nepřipustná. Správní orgány obou stupňů (i soud) tak svým postupem de facto potvrdily právní přípustnost žádosti o obnovu. Proto následné usnesení a napadené rozhodnutí (v pořadí osmé a deváté rozhodnutí správního orgánu) vyslovuje nový názor o právní nepřipustnosti žádosti o obnovu v rozporu se zákonem. Na povinnost správního orgánu postupovat konzistentně poukazuje i judikatura Nejvyššího správního soudu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí (potažmo prvoinstanční orgán v prvoinstančním rozhodnutí) ignoroval rozsudek. Věc neprojednal, jak nařídil soud, ale označil za právně nepřipustnou. Žalovaný nově vyslovil názor, že žalobce byl vyrozuměn o zahájení územního řízení ve věci Rychta doručením veřejnou vyhláškou a zároveň způsobem umožňujícím dálkový přístup, tedy způsobem, který je v souladu jak se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), tak s § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. Ohledně vyvěšení písemnosti v listinné podobě na úřední desce a náležitostí s tím spojených žalobce není schopen po letech přinést přesvědčivé důkazy o tom, zda vyvěšení proběhlo, jak požaduje zákon. Poukazuje na nedostatečné formální náležitosti, kdy je vyznačen den a měsíc bez letopočtu, nečitelný podpis bez označení osoby odpovědné za úkon správního orgánu, a na to, že byly distribuovány tiskopisy bez označení data vyvěšení a svěšení. Příkládá dvě rozesílané verze jednu s vyznačením vyvěšení, druhou bez. To vše vzbuzuje značné pochybnosti o serióznosti úkonu správního orgánu. Zda jsou to důvody pro označení úkonu vyvěšení jako neplatného ponechává žalobce na uvážení soudu. Žalobce dosud tento úkon nerozporoval, neboť měl k dispozici pouze kopii o zahájení územního řízení, kde nebylo vyznačeno nic a měl za to, že formální náležitosti ani lhůty vyvěšení nebyly splněny vůbec a rozporováním úkonu vyvěšení v listinné podobě se nezabýval. Navíc se argumentace obou stran ubírala jiným směrem. Tvzení žalovaného, že žalobci bylo doručeno oznámení o zahájení územního řízení „*a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup*“ je novum a žalobce jej označuje za nepravdivý tj. v rozporu s § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalobce dále namítal, že v elektronické prostoru - elektronické úřední desce prvoinstančního orgánu by mělo být předmětné oznámení. S datem 5. září 2008 se kromě jiných nachází v té době žalobci nic neříkající titulky Oznámení zahájení územního řízení - Zázemí pro sportovní aktivity v Tachově. Pobřežní ulice (datum svěšení: 22. 09. 2008) bez dalších údajů. Není zde žádné označení místa Rychta ani ppč. či jiná identifikace. Pod oznámením se mohlo skrývat cokoli. Za rozhodující porušení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny považuje žalobce to, že předmětná písemnost na elektronické úřední desce prvoinstančního orgánu nebyla nikdy umístěna, neboť u titulku chybí vlastní příloha - písemnost v elektronické podobě, zahájení územního řízení ve věci Rychta. Prvoinstanční orgán nesplnil povinnost, kterou mu ukládá zákon a neoznámil zahájení územního řízení způsobem umožňujícím dálkový přístup. Žalovaný o tom uvádí nepravdu, v důsledku dochází k nezákonným závěrům. Proto je napadené rozhodnutí nezákonné. Žalobce dále konstatoval, že setrvává na svém tvrzení, že nebyl o zahájení územního řízení ve věci Rychta vyrozuměn

zákonem předvídaným způsobem, nebylo mu doručeno veřejnou vyhláškou a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup jak ukládá § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny a v důsledku toho mu bylo upřeno právo účastnit se správního řízení a uplatnit ve správním řízení ve věci Rychta svá práva. Pokud by správní orgán zákonný postup dodržel, žalobce by se do správního řízení přihlásil a svá práva uplatňoval. Proto má jako „opomenutý účastník“ právo podat návrh na obnovu řízení a správní orgán je povinen návrhu vyhovět neboť vynecháním žalobce jako účastníka řízení ve věci Rychta byla porušena všechna jeho procesní i hmotná práva. Žalovaný byl povinen prvoinstanční rozhodnutí zrušit, vrátit věc k novému projednání a zavázat prvoinstanční orgán právním názorem, že žádost o obnovu je právně přípustná, že žalobce je účastníkem územního řízení a obnova řízení se má z uvedených důvodů provést. Žalobce dále uvedl, že na elektronické úřední desce na první pohled vidíme, že ostatní oznámení mají potřebnou přílohu na svém místě. Popsaná chyba, že k obecnému titulku není připojen vlastní dokument, se na elektronické úřední desce prvoinstančního orgánu příležitostně opakuje. Z předcházejícího styku se žalovaným a prvoinstančním orgánem (odpírání přístupu do spisu, o kterém se vede spor, opakované zapírání elektronické přijaté pošty, zapírání telefonické komunikace) žalobce prohlašuje, že vztahy se správními orgány nejsou příležitostně právě ideální a že se prvoinstanční orgán může pokusit důkaz zmařit, tj. zpětně na elektronickou úřední desku doplnit předmětnou přílohu. Popsaná chyba není jediná. Jsou i oznámení, která jsou výslovně zavádějící. Jakým způsobem vznikají chyby na elektronické úřední desce prvoinstančního orgánu, není důležité. Obecně to bývá nepravdivé nestandardní chování programu, nedostatečně zaškolená obsluha nebo lidský faktor. Z hlediska posuzované věci je vznik chyb lhostejný a soud by měl přihlédnout k tezi často citované u soudů nejvyšších stupňů, že silnější strana sporu, kterou žalovaný potažmo prvoinstanční orgán je, má postupovat tak, aby nevznikaly pochybnosti a případné pochybnosti vyložil k tíži silnější strany.

III.

Vyjádření žalovaného.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlil změnu svého pohledu na žádost o obnovu řízení. V průběhu celého řízení o žádosti o obnovu řízení žalovaný ve shodě s prvoinstančním orgánem tvrdil, že žalobce nebyl účastníkem územního řízení, protože se do řízení postupem podle § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny nepřihlásil, ale tuto skutečnost nezohlednil v rozhodování o žádosti o obnovu řízení. Svým posledním rozhodnutím napravil svůj chybný postup. Ve spise prvoinstančního orgánu se nachází doklad o tom, že oznámení o zahájení řízení bylo zveřejněno i na elektronické úřední desce. Žalovaný považuje za zcela normální, že ve spise se nacházejí vyhotovení písemnosti s vyznačenými daty vyvěšení a sejmutí i bez těchto údajů. Na písemné vyhotovení, kde nejsou doplněna data vyvěšení a sejmutí, správní orgán vyznačuje den, kdy byla písemnost vydána (vypravěna) a poznamenává si na něm odeslání a doručení těm subjektům, kterým se doručuje jednotlivě. Žalovaný dále uvedl, že i kdyby žalobce byl opomenutým účastníkem řízení, nebyl by to důvod pro obnovu řízení podle § 100 správního řádu. Na opomenuté účastníky řízení pamatuje ustanovení § 84 správního řádu, které opomenutým účastníkům řízení umožňuje se ve stanovených lhůtách odvolat proti správnímu rozhodnutí.

IV.

Replika žalobce.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný nevyvrátil stěžejní tvrzení, že oznámení o zahájení územního řízení nebylo žalobci doručeno zákonem stanoveným způsobem. Postup žalovaného není konzistentní a svým postupem stvrdil právní přípustnost návrhu na obnovu řízení. Žalovaný připouští, že chaos ve spisech je normální. Žalobce se domnívá, že může být i záměrný, s cílem umožnit kličkovat v právním chaosu, což se v průběhu celého sporu dělo. Žalobce poukazuje na to, že během sporu mu byl částečně odíráán přístup ke spisu. Písemnost, kde je vyznačeno vyvěšení a sejmutí byla žalobci zpřístupněna teprve před podáním aktuální žaloby 57 A 53/2013. Na písemnosti se stvrzuje pouze tolik, že se zahájení územního řízení má vyvěsit na elektronické úřední desce, nikoli, že se tak skutečně stalo. Žalobce dále uvedl, že podání se u správního orgánu posuzuje podle skutečného obsahu. Pokud má žalovaný za to, že podání mělo být vyhodnoceno jako odvolání, měl je tím způsobem projednat již před mnoha lety. Opětovně se jedná o nekonzistentní postup žalovaného. Změna názoru žalovaného na posouzení prvotního správního podání u prvoinstančního orgánu, je ve fázi správní žaloby nepřipustná. Postup daný § 84 a § 100 správního řádu je možné použít „a zároveň“, pokud jsou splněny i ostatní zákonné podmínky. Podle názoru žalobce bylo vhodnější použít § 100 správního řádu, neboť jedním z cílů celého procesu je poukázat na falšování výpočtu zátopového území a potažmo na možné spáchání trestného činu obecného ohrožení.

V.

Posouzení věci soudem.

Vzhledem k tomu, že soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů rozhodnutí, rozhodl v souladu s ustanoveními § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), o věci samé bez jednání.

Předně je nutné konstatovat, že podle § 75 odst. 2 s.ř.s. soud přezkouvává v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí. Výrok prvoinstančního rozhodnutí je opřen o ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, přičemž jím došlo k zastavení správního řízení. Žalovaný se s tímto výrokem ztotožnil. Má-li soud přezkoumat zákonost tohoto výroku, nemůže se zabývat ničím jiným, než posouzením otázky, zda zde byl či nebyl důvod pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. Tento postup je výrazem zásady subsidiarity soudní ochrany zakotvené již v ustanovení § 5 s.ř.s. Podle tohoto ustanovení nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Soud se tudíž může zabývat toliko přezkumem těch výroků, které se staly součástí správních rozhodnutí a vůči nimž byly vyčerpány všechny řádné opravné prostředky. Nestal-li se tedy určitý výrok součástí správního rozhodnutí, nelze se posouzením jeho zákonitosti či nezákonnosti v soudním řízení vůbec zabývat. Odkazem na uvedené se soud nemohl zabývat žalobními námitkami směřujícími do věci samé, tj. jakým způsobem mělo být o žádosti žalobce věcně rozhodnuto. Stejně tak soud nemohl přezkoumat k těmto námitkám žalovaným zaujaté závěry, neboť tyto nijakým způsobem neskýtají oporu výroku správních orgánů o zastavení řízení.

K námitce žalobce, o nekonzistentním postupu správních orgánů je nezbytné uvést, že správní orgány jsou povinny zkoumat naplnění podmínek řízení po celou dobu vedení řízení. Skutečnost, že správní orgány dospěly k závěru, že zde není naplněna podmínka řízení uvedená v ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, podle kterého řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže byla podána žádost zjevně právně nepřipustná, teprve v prvoinstančním rozhodnutí, tak není způsobila ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Zákon nestanoví, že tato podmínka po určité době ode dne zahájení řízení odpadá, resp. správní orgány nejsou od určité doby oprávněny naplnění této podmínky zkoumat. Je-li tudíž i s odstupem času ode dne zahájení řízení dospěno k závěru, že tato procesní podmínka není naplněna, je povinností správních orgánů řízení zastavit. Krajský soud předchozím rozsudkem ze dne 27.9.2012, č.j. 57 A 77/2011-85, napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. a) s.r.s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Otázkou naplnění či nenaplnění podmínky řízení uvedené v ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu se soud nezabýval, a proto ze strany správních orgánů nemohlo dojít k pomnutí závazného právního názoru soudu o této otázce.

Podle § 100 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Z citovaného ustanovení vyplývá, že žádost o obnovu správního řízení může podat toliko účastník řízení. Je-li žádost o obnovu řízení podána někým jiným než účastníkem řízení, jedná se o žádost zjevně právně nepřipustnou, a správní orgán je povinen řízení o ní odkazem na ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavit.

V nyní souzené věci byla žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby podána dne 25.8.2008.

V té době účinný zákon o ochraně přírody a krajiny v ustanovení § 70 odst. 3 stanovil, že občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Výkladem tohoto ustanovení se zabýval Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 23.10.2013, č.j. 6 As 38/2013-23 (dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém uvedl, že „*Nejvyšší správní soud zcela souhlasí se stěžovatelem v tom, že ustanovení § 70 odst. 3 poslední věty zákona o ochraně přírody a krajiny nezakládá samo o sobě oprávnění pro*

správní orgán, aby občanskému sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, doručoval oznámení o zahájení řízení veřejnou vyhláškou, resp. aby libovolně volil mezi individuálním doručením jeho písemného vyhotovení nebo doručením veřejnou vyhláškou, jako by šlo o rovnocenné alternativy na výběr. Toto ustanovení pouze pro oba způsoby doručování upřesňuje, který den se považuje za den oznámení informace o zahájení řízení. Možnost doručovat takové oznámení veřejnou vyhláškou se musí pro dané řízení opírat o jiný právní předpis. Typicky může jít o § 144 odst. 2 správního řádu, který upravuje zahájení řízení s velkým počtem účastníků. V nyní posuzovaném případě plní obdobnou úlohu výše citované ustanovení § 87 odst. 1 věty druhé stavebního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2012, neboť v daném území byl vydán územní plán (což stěžovatel nerozporuje). Stavební úřad proto postupoval zcela v souladu s právní úpravou, pokud doručil oznámení o zahájení územního řízení jednotlivě a v písemné podobě pouze žadateli a obci Radenín, zatímco ostatním účastníkům řízení (včetně potenciálního účastníka řízení, kterým byl stěžovatel) doručoval totéž oznámení prostřednictvím úřední desky. Nejednalo se tedy o úřední libovůli“.

Při vypořádání otázky, zda žalobce byl či nebyl účastníkem předmětného územního řízení, bylo nezbytné zabývat se tím, zda žalobci bylo zahájení řízení oznámeno a tedy dostal možnost ve smyslu ustanovení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny písemně oznámit svou účast v řízení.

Prvoinstanční orgán k tomu v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí pouze uvedl, že „při rozhodování stavebního úřadu bylo zahájení územního řízení a jeho rozhodnutí oznámeno veřejnou vyhláškou a žalobce se nepřihlásil jako účastník řízení. Jelikož žalobce není účastníkem řízení, je žádost o obnovu řízení právně nepřipustná a stavební úřad podle § 66 odst. 1 písm. b) řízení zastavil“.

Žalovaný pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „odvolatel nebyl účastníkem územního řízení, protože se postupem podle § 70 zákona č. 114/1992 do územního řízení nepřihlásil. V územním řízení, které bylo zahájeno dne 27.8.2008 podáním žádosti, bylo účastníkům řízení podle § 85 odst. 2 stavebního zákona oznámení o zahájení územního řízení v souladu s ustanovením § 87 odst. 1 stavebního zákona doručeno veřejnou vyhláškou, protože pro dané území je vydán územní plán. Podle ustanovení § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, je občanské sdružení oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. Z tohoto ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny je zřejmé, že stavební úřad nebyl povinen občanskému sdružení Bobr Castor o.s. doručovat písemnou informaci o tom, že územní řízení bylo zahájeno. Tuto informaci občanskému sdružení sdělil veřejnou vyhláškou“.

Podmínky, které musejí být splněny při doručování veřejnou vyhláškou, jsou stanoveny v ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu. Podle tohoto ustanovení se doručení veřejnou vyhláškou provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít

písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.

V ustanovení § 70 odst. 3 věta druhá zákona o ochraně přírody a krajiny je na rozdíl od této úpravy stanoveno, že dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Dospěly-li tedy správní orgány k závěru, že žalobci bylo zahájení územního řízení oznámeno veřejnou vyhláškou, bylo jejich povinností tento svůj závěr v odůvodnění svých rozhodnutí řádně odůvodnit.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, stejně tak jako prvoinstanční orgán, učinily závěr, že žalobci bylo zahájení územního řízení oznámeno veřejnou vyhláškou, tj. že byly splněny podmínky při doručení oznámení veřejnou vyhláškou, avšak již neuvedly, na základě jakých konkrétních listin či jiných důkazů mají za to, že je jejich závěr správný. V odůvodnění správních rozhodnutí tak v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu chybí uvedení podkladů rozhodnutí tak úvahy, kterými se správní orgány řídily při jejich hodnocení.

Vzhledem k tomu, že podstatnou část žalobních námitek představují žalobní námitky zpochybňující existenci věrohodných důkazů prokazujících závěr, že žalobci bylo zahájení územního řízení oznámeno veřejnou vyhláškou, resp. že zahájení územního řízení nebylo oznámeno způsobem umožňujícím dálkový přístup, nemůže soud z jejich pohledu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť není vůbec zřejmé, o jaké důkazy se správní orgány při svých závěrech opíraly. Zda to byly důkazy žalobcem rozporované či důkazy jiné. Nedostatek důvodů napadeného rozhodnutí tak brání věcnému přezkumu jeho zákonnosti. Soud nemůže nahrazovat činnost správního orgánu a teprve v soudním řízení dohledávat listiny, které by eventuálně skýtaly oporu závěru žalovaného.

Na nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí by nebylo způsobilé nic změnit ani to, pokud by žalovaný tyto důkazy zmínil teprve ve vyjádření k žalobě. Přesto je vhodné připomenout, že ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že „*ve spise prvoinstančního orgánu se nachází doklad o tom, že oznámení o zahájení řízení bylo zveřejněno i na elektronické úřední desce*“. Kterou konkrétní listinu má žalovaný na mysli, není také zřejmé.

Konečně k závěru žalovaného uvedenému teprve ve vyjádření k žalobě, že „*i kdyby žalobce byl opomenutým účastníkem řízení, nebyl by to důvod pro obnovu řízení podle § 100*

správního řádu. Na opomenuté účastníky řízení pamatuje ustanovení § 84 správního řádu, které opomenutým účastníkům řízení umožňuje se ve stanovených lhůtách odvolat proti správnímu rozhodnutí, je nezbytné uvést, že o tento závěr nebylo odůvodnění výroku napadeného rozhodnutí opřeno. Neskýtá tudíž oporu zákonnosti napadeného rozhodnutí.

VI.

Rozhodnutí soudu.

Vzhledem k tomu, že soud shledal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, v souladu s ustanoveními § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení.

VII.

Odůvodnění neprovedení navržených důkazů.

Soud neprovedl žádný ze žalobcem navržených důkazů, neboť provedení těchto důkazů nebylo třeba k posouzení důvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení.

Žalobce měl ve věci samé plný úspěch, a proto mu soud přiznal v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč. Lhůtu k plnění soud určil podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. tak, aby žalovanému poskytl dostatečnou lhůtu ke splnění jeho povinnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 31. března 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová